

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 118

fyrtyrtredje årgången

19 maj 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1040/2000 av den 16 maj 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1041/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 2
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1042/2000 av den 18 maj 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter för bidragsordningen inom sektorn för nötkött** 4
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1043/2000 av den 18 maj 2000 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av glycin med ursprung i Folkrepubliken Kina** 6
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1044/2000 av den 18 maj 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggs-tull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker** 16
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1045/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av de garantitröskelkvantiteter som för skörden år 2000 får överföras till en annan sortgrupp inom sektorn för råttobak** 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 1046/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 1047/2000 av den 18 maj 2000 om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i maj 2000 enligt förordning (EG) nr 2603/97 23
- Kommissionens förordning (EG) nr 1048/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999 25

Kommissionens förordning (EG) nr 1049/2000 av den 18 maj 2000 om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999	26
Kommissionens förordning (EG) nr 1050/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999	27
Kommissionens förordning (EG) nr 1051/2000 av den 18 maj 2000 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999	28
Kommissionens förordning (EG) nr 1052/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	29
Kommissionens förordning (EG) nr 1053/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	31
Kommissionens förordning (EG) nr 1054/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	33
Kommissionens förordning (EG) nr 1055/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	34
Kommissionens förordning (EG) nr 1056/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för malt	36
Kommissionens förordning (EG) nr 1057/2000 av den 18 maj 2000 om fastställande av det korrekteringsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt	38
Kommissionens förordning (EG) nr 1058/2000 av den 18 maj 2000 om avvisande av ansökningar om exportlicens inom spannmålssektorn	40
* Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/18/EG av den 17 april 2000 om minimikrav vid examinering av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar	41

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2000/340/EG:

- * Rådets beslut av den 8 maj 2000 om att på gemenskapens vägnar godkänna den nya bilagan V till konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten, som rör skydd och bevarande av ekosystem och biologisk mångfald i havsområdet och härtill hörande tillägg 3**

2000/341/EG:

- * Rådets beslut av den 8 maj 2000 om utnämning av en österrikisk suppleant i Regionkommittén**

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1040/2000
av den 16 maj 2000
om ändring av förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden
för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 ⁽⁴⁾ föreskrivs att bidrag kan beviljas för vissa produkter, när dessa exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II till den förordningen, och detta bidrag utgår från produkternas priser inom världshandeln och skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen, inom de gränser som följer av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (2) Inom flera jordbrukssektorer, särskilt för spannmål, socker, ris och ägg, har kommissionen getts behörigheten att fastställa vilka varor som kan bli föremål för exportbidrag, även varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, i syfte att skapa nödvändig flexibilitet så att de ekonomiska resurserna kan utnyttjas så effektivt som

möjligt. Det är därför lämpligt att även för mjölkprodukter ge kommissionen behörighet att fastställa vilka varor som kan bli föremål för exportbidrag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1255/1999 skall artikel 31.14 ersättas med följande:

"14. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall, liksom varje ändring av bilaga II, antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 42. Föreskrifter för tillämpningen av punkterna 8, 10, 11 och 12 på de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilaga II till denna förordning skall emellertid antas enligt förfarandet i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2000.

På rådets vägnar

L. CAPOULAS SANTOS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 89 E, 28.3.2000, s. 31.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 3 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 75, 15.3.2000, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1041/2000
av den 18 maj 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	74,1
	068	60,8
	204	84,7
	999	73,2
0707 00 05	052	104,6
	068	68,3
	628	136,6
	999	103,2
0709 10 00	052	203,1
	999	203,1
0709 90 70	052	61,2
	628	96,2
	999	78,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,4
	204	31,6
	212	41,6
	220	31,4
	388	50,7
	448	38,7
	600	47,0
	624	47,5
	999	43,6
0805 30 10	052	66,7
	388	62,4
	999	64,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,5
	400	103,1
	404	95,5
	508	80,1
	512	85,5
	528	82,8
	720	102,7
	804	99,2
	999	91,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1042/2000**av den 18 maj 2000****om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter för bidragsordningen inom sektorn för nötkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 907/2000⁽²⁾, särskilt artikel 4.8, artikel 6.7, artikel 11.5, artikel 12.3 och artikel 50 andra strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för det särskilda slaktbidraget och slaktbidraget, har tidsfristen visat sig vara otillräcklig, särskilt med hänsyn till vissa veterinära krav i samband med export. Denna anges för slakt, avsändning eller export till mindre än en månad efter det att djurhållningsperioden löpt ut, vilket föreskrivs i artikel 9.1 och artikel 37.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 av den 28 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen⁽³⁾. Därför bör i detta fall en längre tidsfrist tillåtas. Av rättviseskäl bör också denna åtgärd, om producenten så begär, tillämpas efter det att en ny bidragsordning införts.
- (2) Terminologiskt sett används ordet "disponibel" i samband med den individuella referenskvantiteten för mjölk i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 749/2000⁽⁵⁾. Så är också fallet i artikel 16.3 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽⁶⁾. Å andra sidan används i artiklarna 17 och 31 i förordning (EG) nr 2342/1999 ordet "tilldela" vid hänvisningen till samma kriterium. För juridisk klarhet bör samma term användas för samma kriterium. Alltså bör denna redaktionella fråga åtgärdas sedan en ny bidragsordning införts.
- (3) Tillämpandet av bestämmelsen i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1254/1999 om att kvigor får utgöra högst 20 % av det antal djur för vilket am- och dikobidrag söks

leder till att småproducenter inte får ta med kvigor som stödberättigande i sin bidragsansökan, när tillämpandet av procenttalet 20 % i ansökan ger en siffra som är lägre än ett. Syftet med denna åtgärd är, enligt skäl 7 i förordningen, att antalet kvigor bör begränsas till den normala ersättningsnivån. I detta syfte får kommissionen enligt artikel 50 i förordningen vidta de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. För att undvika diskriminering av producenter bör därför, sedan en ny bidragsordning införts, småproducenter tillåtas få stöd för en ersättningskviga om ansökan om am- och dikobidrag omfattar minst två djur.

- (4) För det särskilda bidraget och am- och dikobidraget får medlemsstaterna enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 2342/1999 fastställa perioder och datum för inlämnande av bidragsansökningar och även fastställa antalet ansökningar som en producent får inkomma med per bidragsordning och kalenderår. Detta motiveras av kraven på god förvaltning och bidragskontroll. Av samma skäl som för slaktbidrag bör bestämmelserna även omfatta detta bidrag.
- (5) Den individuella referenskvantitet för mjölk som fastställs i artikel 16.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 används för att fastställa antalet kor som berättigar till am- och dikobidrag för blandade kobesättningar, i enlighet med artikel 6.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999. Denna referenskvantitet används också för den djurtäthetsfaktor som avses i artikel 12 i den förordningen. Den antas bäst motsvara jordbruksföretagets faktiska antal am- och dikor, nämligen det antal som är tillgängligt den 31 mars eller 1 april, beroende på om producenten frigör eller övertar referenskvantiteten i fråga. Om emellertid en individuell referenskvantitet överläts, får detta ingen effekt förrän i början av följande regleringsår, dvs. den 1 april, varvid syftet med beräkningen inte uppnås annat än om referenskvantiteten för den 1 april används. För nämnda fall leder en strikt tillämpning av ovannämnda bestämmelser till oöverstigliga problem. I sådana fall bör särskilda bestämmelser fastställas, i enlighet med artikel 50 i förordning (EG) nr 1254/1999, så att det inte uppstår någon diskriminering bland producenterna. Åtgärden är frivillig för berörda medlemsstater och bör tillämpas från och med 2001 till och med tidpunkten för när direktbetalningar inom mjölksektorn börjar tillämpas. Undantag bör göras för de producenter som redan begär att åtgärden skall tillämpas och som återfinns i de medlemsstater som

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 105, 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 90, 12.4.2000, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

beslutar att börja tillämpa åtgärden från och med 2000. För dessa producenter bör detta gälla från och med det att den nya bidragsordningen införs.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2342/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 9.1 skall första meningen ersättas med följande:

"Utan hinder av artikel 5 skall bidraget betalas ut till den producent som har hållit djuret under en period på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt eller avsändning eller mindre än två månader innan djuret exporteras."

2. I artikel 17.1 a och artikel 31.2 a skall ordet "tilldelats" ersättas med "blivit disponibel för" och i artikel 31.3 b skall frasen "producenten har blivit tilldelad" ersättas med "blivit disponibel för producenten".

3. I artikel 17 skall följande punkt 3 läggas till:

"3. Antalet bidragsberättigande kvigor skall anges till en, om resultatet blir 2 till 5 djur vid justeringen till det individuella taket enligt artikel 10.1 i kommissionens förordning (EG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem (*).

(*) EGT L 391, 31.12.1992, s. 36."

4. I artikel 35.1 andra stycket skall följande läggas till:

"Utan hinder av nämnda tidsfrist får medlemsstaterna fastställa perioder och datum för inlämnande av bidragsansökningar och även fastställa antalet ansökningar som en producent får inkomma med per kalenderår."

5. Artikel 37.1 skall ersättas med följande:

"1. Bidraget skall betalas till en producent som har hållit djuret under en djurhållningsperiod på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt eller mindre än två månader innan djuret exporteras."

6. Efter artikel 44 skall följande artikel 44a läggas till:

"Artikel 44a

Fastställandet av den individuella referenskvantiteten för mjölk

Genom undantag från artikel 17.1 a och artikel 31.2 a får en medlemsstat, till och med den 31 december 2004, besluta att för de mjölkproducenter som med verkan från den 31 mars eller 1 april, enligt artikel 8 b i förordning (EEG) nr 3950/92 eller enligt nationella bestämmelser som antagits enligt artikel 7, artikel 8 a, artikel 8 d-e eller artikel 8a i den förordningen, helt eller delvis frigör eller övertar individuella referenskvantiteter, skall den avgörande dagen för

- maximalt tillgänglig individuell referenskvantitet för mjölk och för att berättiga till am- och dikobidrag liksom maximalt antal am- och dikor,
 - beviljande av tilläggsbidrag per djur för am- och dikor samt
 - djurtäthetsfaktorn
- vara den 1 april."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med ikraftträdandet. Emellertid skall

- artikel 1.6 tillämpas från och med den 1 januari 2001,
- artikel 1.1, artikel 1.2, artikel 1.3 och artikel 1.5 samt, på begäran av producenten och när den berörda medlemsstaten beslutar att börja tillämpa den, artikel 1.6 tillämpas från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1043/2000**av den 18 maj 2000****om införande av en preliminär antidumpningstull på import av glycin med ursprung i Folkrepubliken Kina**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Kommissionen meddelade den 24 augusti 1999 genom ett tillkännagivande (nedan kallat tillkännagivande om inledande) i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av glycin med ursprung i Kina.
- (2) Förfarandet inleddes sedan ett klagomål ingivits i juli 1999 av Europeiska kemiindustrirådet (CEFIC) som ombud för den enda glycintillverkaren i gemenskapen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den nämnda produkten och om väsentlig skada till följd av detta, vilken ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt den klagande tillverkaren i gemenskapen, exporterande tillverkare och importörer, leverantörer och användare som den visste var berörda samt berörda sammanslutningar och företrädare för exportlandet om att förfarandet hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande. Alla parter som önskade att bli hörda beviljades detta.
- (4) För att tillverkarna i Kina, om de så önskade, skulle kunna inge en ansökan om status som företag som bedriver sin verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallad marknadsekonomisk status) eller om individuell behandling sände kommissionen ansökningsformulär till de kinesiska tillverkare som den visste var berörda.

Kommissionen mottog ansökan om marknadsekonomisk status från fyra enskilda företag och en grupp bestående av två företag (nedan ansedda som ett företag).
- (5) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda. Svar mottogs från den enda tillverkaren i gemenskapen, de fem kinesiska företag

som ingivit ansökan om marknadsekonomisk status, tre kinesiska handelsbolag, en tillverkare i det jämförbara landet och två icke-närstående importörer i gemenskapen. Dessutom besvarade sex användare i gemenskapen frågeformuläret och lämnade uppgifter som var tillräckligt kompletta och representativa för att kunna användas vid bedömningen av gemenskapens intresse.

- (6) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som bedömdes nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, skada och gemenskapens intresse och genomförde kontrollbesök vid följande företag:

a) Tillverkaren i gemenskapen

— Tessenderlo Chemie SA/NV, Bryssel, Belgien.

b) Importörer och användare

— Scanchem UK Ltd, Macclesfield, Förenade kungariket,

— Friskies Europe, New Malden, Förenade kungariket,

— Aventis CropScience, Lyon, Frankrike,

— BASF, Ludwigshafen, Tyskland.

c) Tillverkare i det jämförbara landet

— Nitrokemia 2000 Rt., Füzögyártelep, Ungern.

- (7) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 1998 till och med den 30 juni 1999 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av tendenser i samband med skadeanalysen omfattade perioden från januari 1995 till utgången av undersökningsperioden (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT**1. Produkt som är föremål för undersökning**

- (8) Den produkt som är föremål för undersökning är glycin (aminoättiksyra). Glycin tillverkas i olika renhetsgrader och används som smakförstärkare, buffert, kemisk mellanprodukt och komplexbildare. Det finns i huvudsak två glycinkvaliteter beroende på renhetsgraden: den farmaceutiska eller medicinska och standardkvaliteten. Standardkvaliteten kan, i huvudsak av marknadsmässiga hänsyn, säljas under flera olika namn såsom teknisk, normal, ren eller industriell kvalitet samt livsmedels- och foderkvalitet m.m.

Glycin framställs genom kemisk syntes varvid man använder antingen i) vätecyanid (HCN) och formaldehyd, eller ii) monoklorättiksyra (MCCA) och ammoniak.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 239, 24.8.1999, s. 4.

Vissa kinesiska företag hävdade att de olika glycin-kvaliteterna bör anses vara skilda produkter, men detta påstående avvisades. Alla glycin-kvaliteter bör anses vara en enda produkt av följande skäl:

- De har samma grundläggande kemiska egenskaper, eftersom de har samma grundläggande kemiska sammansättning, även om de skiljer sig något från varandra vad gäller renhetsgrad (den lägsta renhetsgraden är 97,5 % för standardkvaliteten och nästan 100 % för den farmaceutiska kvaliteten; en betydande förorening är klorid som varierar mellan 0,7 % och 0,007 %). Renhetsgraden för en viss glycin-kvalitet uttrycks alltid som ett intervall. Det har konstaterats att dessa intervaller överlappar varandra när det gäller olika kvaliteter från en viss given tillverkare och samma kvalitet från olika tillverkare, vilket tyder på att det inte finns någon klar skiljelinje i fråga om renhetsgrad mellan de olika kvaliteterna.
- De har samma grundläggande fysikaliska egenskaper (glycin är ett vitt "självrinnande" kristallint pulver).
- Med undantag av den farmaceutiska eller medicinska kvaliteten, för vilken ett intyg beträffande renhetsgraden är nödvändigt (för att uppfylla läkemedelsbestämmelserna), är det glycinets användningsområden som avgör de olika kvaliteternas "benämningar". Såsom nämnts ovan tjänar dessa benämningar i huvudsak marknadsmässiga syften, men produkten är i grunden densamma.

Även om glycinet alltså har många olika användningsområden är det uppenbart att de olika kvaliteterna är så gott som identiska när det gäller fysikaliska och kemiska egenskaper och att de därför bör betraktas som en enda produkt.

2. Likadan produkt

- (9) Det har konstaterats att den produkt som exporteras till gemenskapen från Kina och den som säljs på den inhemska marknaden i det jämförbara landet har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och samma användningsområden som den som tillverkas och säljs i gemenskapen av gemenskapstillverkaren och dessa produkter anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).

C. DUMPNING

1. Normalvärde

1.1 Behandling som verksam i en marknadsekonomi

- (10) Enligt artikel 2.7 b i grundförordningen kan kinesiska tillverkare begära att deras normalvärde bestäms i enlighet med punkterna 1–6 i den artikeln, dvs. i enlighet med de bestämmelser som tillämpas på länder med marknadsekonomi.

- (11) I enlighet med vad som anges i skäl 4 ingav fem företag ansökan om marknadsekonomisk status. Undersökningen av deras ansökningar visade att inget av de sökande företagen uppfyllde kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen.

- (12) En ansökan avslogs, eftersom den inte ingavs av hela den grupp som medverkade vid tillverkningen och försäljningen av produkten, utan av endast ett företag inom gruppen. Det var därför inte möjligt att kontrollera om gruppen som helhet uppfyllde kriterierna för marknadsekonomisk status. Det sökande företaget omfattades dessutom av restriktioner när det gäller dess inköps- och försäljningsverksamhet, både på den inhemska marknaden och vid export, vilket tyder på att beslut inte fattades på grundval av marknadssignaler som återspeglade utbud och efterfrågan.

- (13) En annan ansökan avslogs, eftersom även denna sökande omfattades av försäljningsrestriktioner och företagets verksamhet var påverkad av statliga ingripanden. Dessutom var dess räkenskaper ofullständiga och innehöll betydande felaktigheter och kunde därför inte ligga till grund för bestämmande av normalvärdet.

- (14) Ansökningarna från de tre andra företagen avslogs, eftersom de berörda företagen inte tillverkade den produkt som är föremål för undersökning. De hävdade att de köpte glycin med låg renhetsgrad, med vilken de sedan utförde en tillverkningsprocess som emellertid inte ändrade den berörda produktens kemiska sammansättning eller fysikaliska egenskaper. De liknade därmed handlare av den berörda produkten, men eftersom endast tillverkare kan erhålla marknadsekonomisk status måste deras ansökningar avslås.

- (15) Gemenskapsindustrin gavs tillfälle att lämna synpunkter om ovanstående slutsatser. De sökande företagen underlättades också och gavs tillfälle att lämna synpunkter om samma slutsatser.

1.2 Jämförbart land

- (16) I enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen måste ett jämförbart tredje land med marknadsekonomi utses för bestämmande av normalvärdet för Kina. Kommissionen föreslog för detta ändamål Indien som också var det förslag som lämnades i klagomålet. De samarbetsvilliga kinesiska företagen reste invändningar mot detta tillvägagångssätt inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande och föreslog att Ungern skulle användas. De underströk att den indiska inhemska marknaden för glycin var praktiskt taget obefintlig och starkt protektionistisk på grund av höga importtullar. Till stöd för valet av Ungern hävdade de att Ungerns tillverkningskapacitet för glycin var tillräckligt stor och att landet var den fjärde största exportören av den berörda produkten till gemenskapen.

- (17) Under dessa omständigheter kontaktade kommissionen tillverkare i Ungern, Indien och Förenta staterna. Tillverkarna i Indien och Förenta staterna vägrade att samarbeta i undersökningen. En tillverkare i Ungern sade sig vara villig att samarbeta. Ungern är ett av de få länder utanför gemenskapen och Kina, där glycin tillverkas och säljs. Ungern är också en öppen marknad, där glycin importeras och exporteras. På grundval av detta beslutade kommissionen att använda Ungern som jämförbart land.

1.3 Fastställande av normalvärde

- (18) Normalvärdet fastställdes i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen på grundval av den ungerska tillverkarens priser på den inhemska marknaden. I detta avseende konstaterades att den ungerska tillverkarens försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden under undersökningsperioden skedde i tillräckliga mängder och vid normal handel. Normalvärdet fastställdes därför efter kvalitet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades eller skulle betalas av oberoende kunder i Ungern.

2. Exportpris

2.1 Individuell behandling

- (19) Alla de fem företag som inte beviljades marknadsekonomisk status ansökte om individuell behandling, dvs. att en individuell dumpningsmarginal skulle fastställas på grundval av deras individuella exportpriser. Kommissionen undersökte om dessa företag faktiskt och juridiskt var tillräckligt oberoende av staten.
- (20) Såsom redan omnämnts i skäl 14 var tre av dessa företag inte tillverkare av den berörda produkten. Eftersom beviljande av individuell behandling endast är tillämpligt på tillverkare är det klart att dessa tre företag inte är berättigade till individuell behandling. När det gäller de två övriga företagen kunde statligt ingripande inte uteslutas. Ett företag hade inte tillstånd att exportera och hela dess export skedde genom ett handelsbolag som kontrollerades av de regionala myndigheterna. En av det andra företags medlemmar hade inte tillstånd att exportera, medan den andra omfattades av kvoter när det gäller sin inhemska försäljning och sin exportförsäljning. Dessutom var alla dessa företag helt statligt ägda eller företag i vilka staten ägde en majoritet. Slutsatsen var därför att inga av de ansökande företagen uppfyllde de nödvändiga kraven för individuell behandling.

2.2 Fastställande av exportpriset

- (21) Eftersom de kinesiska företag som samarbetade i undersökningen exporterade direkt till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser

som faktiskt betalades eller skulle betalas för denna export.

3. Jämförelse

- (22) För att en rättvis jämförelse skulle kunna göras mellan normalvärdet för den ungerska gränsen och exportpriset för den kinesiska gränsen gjordes lämpliga justeringar för olikheter som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. Dessa justeringar gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för transport- och försäkringskostnader.

4. Dumpningsmarginal

- (23) Jämförelsen mellan normalvärdena och exportpriserna visade att det förekom dumpning i samband med import av den berörda produkten från samtliga samarbetsvilliga kinesiska företag, varvid dumpningsmarginalerna motsvarade det belopp med vilket normalvärdet översteg företagens exportpriser till gemenskapen.
- (24) Eftersom inget av de berörda företagen hade beviljats individuell behandling beräknades en samlad vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för hela Kina. Jämförelsen mellan de uppgifter om exporten till gemenskapen som lämnades av de samarbetsvilliga kinesiska företagen och importstatistiken från Eurostat visade att denna export endast utgjorde 71,3 % av den totala importen till gemenskapen från Kina under undersökningsperioden. Vid beräkningen av en samlad dumpningsmarginal för Kina baserade kommissionen således dumpningsmarginalen för de kvantiteter, för vilka det inte förekom något samarbete, på tillgängliga uppgifter. I detta avseende ansågs det lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för denna import på samma nivå som den högsta dumpningsmarginal som fastställdes för de samarbetsvilliga exportörerna med representativa exportvolym.
- (25) På grundval av detta utgjorde den preliminära dumpningsmarginalen för importen från Kina 45,9 %, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull.

D. SKADA

1. Definition av gemenskapsindustrin

- (26) Den klagande (CEFIC) handlar på vägnar av den enda tillverkaren av den berörda produkten i gemenskapen, och denna tillverkare anses därför vara "gemenskapsindustrin" i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

- (27) Eftersom det bara finns en tillverkare i gemenskapen anges uppgifterna om gemenskapsindustrin och förbrukningen i gemenskapen endast i form av procentuella förändringar, medan marknadsandelarna för samtliga marknadsdeltagare har avrundats.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (28) Gemenskapens synbara förbrukning fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym och uppgifter från Eurostat om den sammanlagda importen av den berörda produkten till gemenskapen.
- (29) Från 1995 till 1997 ökade förbrukningen volymmässigt med 12 %, och minskade därefter under undersökningsperioden till något under nivån för 1995. Den ökade förbrukningen 1997 berodde i huvudsak på utvecklingen när det gäller användningen av glycin för foder till sällskapsdjur. Under 1998 och under undersökningsperioden minskade de flesta användare sin förbrukning av glycin något.

3. Import från det berörda landet

3.1 Volym och marknadsandel

- (30) Importvolymen av glycin från Kina ökade från cirka 1 300 ton 1995 till 2 500 ton under undersökningsperioden, en ökning med nästan 100 %. Merparten av denna ökning ägde rum mellan 1996 och 1997. Mellan 1997 och 1998, när förbrukningen i gemenskapen föll med 9 %, ökade importen av glycin från Kina med 4 %, men sjönk därefter något mellan 1998 och undersökningsperioden.
- (31) Inte desto mindre hade importen av glycin från Kina under undersökningsperioden en marknadsandel som utgjorde betydligt mer än en tredjedel av den sammanlagda förbrukningen i gemenskapen, vilket var dubbelt så mycket som dess marknadsandel 1995.
- (32) Kina är den allra största exportören av glycin till gemenskapsmarknaden. Dess andel av den sammanlagda importvolymen steg från 54 % 1995 till 84 % under undersökningsperioden.

3.2 Priser

i) Prisutveckling

- (33) De vägda genomsnittliga importpriserna på glycin med ursprung i Kina minskade med 23 % från 1995 till undersökningsperioden och uppgick till 2 292 euro per ton.

ii) Prisunderskridande

- (34) Prisunderskridande konstaterades när det gäller undersökningsperioden på grundval av en jämförelse mellan de kinesiska exportörernas priser cif vid gemenskapens gräns, inklusive kostnader efter import och sedan tullar betalats, och gemenskapsindustrins priser fritt fabrik i samma handelsled och sedan justeringar gjorts för alla rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen visade på en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på 24,7 %, uttryckt i procent av gemenskapsindustrins priser.

4. Situationen för gemenskapsindustrin

4.1 Tillverkning, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (35) Tillverkningen minskade under perioden 1995 till undersökningsperioden med 17 %. Under hela skadeundersökningsperioden gick cirka 5 % av gemenskapstillverkarens tillverkning till intern tillverkning av andra produkter inom företaget.
- (36) Eftersom tillverkningskapaciteten var statisk, minskade gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande från 58 % till 49 % under skadeundersökningsperioden.
- (37) Den anläggning och utrustning som används av gemenskapsindustrin är helt inriktad på tillverkning av glycin, eftersom de är kopplade till den specifika utrustning för lagring, återvinning och vattenrening som måste uppfylla höga säkerhets- och miljönormer. De kan därför inte skiljas från varandra eller ställas om till annan produktion. Den nuvarande kapaciteten infördes i mitten av åttiotalet då ökande efterfrågan på glycin förväntades.

4.2 Försäljningsvolym, enhetspriser och kostnader

- (38) Gemenskapsindustrins försäljning till icke-närstående kunder i gemenskapen minskade volymmässigt under perioden från 1995 till undersökningsperioden med 17 %. De genomsnittliga nettoförsäljningspriserna sjönk med 3 %.
- (39) De totala enhetskostnaderna sjönk med 9 % mellan 1995 och 1996, vilket i huvudsak berodde på större produktionsvolym. 1997 och 1998 ökade emellertid enhetskostnaderna till följd av kraftiga minskningar av produktionsvolymen. Trots att tillverkningen fortsatte att minska något kunde gemenskapstillverkaren under undersökningsperioden minska sina enhetskostnader, i huvudsak genom förbättrad användning av råmaterial, lägre priser på det viktigaste råmaterialet, monoklorättiksyra, och genom minskning av tillverkningsomkostnaderna.

4.3 Marknadsandel

- (40) Gemenskapsindustrins andel av gemenskapsförbrukningen minskade med 16 % från 1995 till undersökningsperioden, till en nivå på nära hälften av marknaden. Förlusten av marknadsandel skedde huvudsakligen under perioden mellan 1996 och 1997; under den perioden ökade förbrukningen i gemenskapen avsevärt, men importen från Kina ökade ännu snabbare samtidigt som den ökade sin marknadsandel. Därefter, under 1998 och undersökningsperioden, låg gemenskapsindustrins marknadsandel ganska stabilt kvar på sin minskade nivå.

4.4 Lönsamhet

- (41) 1995 gick gemenskapsindustrins försäljning av glycin med viss förlust till följd av höga kostnader för forskning och utveckling; 1996 ledde ökad försäljning till en liten vinst. 1997 och 1998 försämrades emellertid lönsamheten på grund av minskad försäljning och förluster registrerades åter. Under undersökningsperioden förbättrades lönsamheten tack vare lägre enhetskostnader och låg på en nivå strax över breakeven, men den var fortfarande otillräcklig för att garantera glycin-tillverkningens lönsamhet.
- (42) Vissa kinesiska exportörer hävdade i detta sammanhang att den lönsamma situationen för gemenskapsindustrin inte tydde på skada. Till stöd för detta påstående angav de lönsamma nivåerna på priserna för glycin av farmaceutisk kvalitet. Detta argument kan inte godtas, för även om gemenskapsindustrin säljer glycin av farmaceutisk kvalitet till högre priser än glycin av standardkvalitet, är de mängder som säljs (mindre än 5 % av den sammanlagda försäljningen) så små att deras effekt på den totala lönsamheten är marginell. Det bör i alla händelser påpekas att enligt artikel 3.5 i grundförordningen kan ingen enskild skadevållande faktor vara utslagsgivande för analysen av gemenskapsindustrins situation.

4.5 Sysselsättning

- (43) Antalet personer som var direkt anställda av gemenskapstillverkaren för glycantillverkningen minskade från 1995 till undersökningsperioden med 17 %, då de uppgick till cirka 50 personer. Ytterligare tio andra personer, sysselsatta inom allmänna tjänster och underhåll, måste också tas med i beräkningen.

5. Slutsats om skada

- (44) En klar försämring av gemenskapsindustrins situation konstaterades särskilt mellan 1996 och undersökningsperioden, då importmängden från Kina ökade med nästan 100 % och fördubblade sin andel av gemenskapsmarknaden. Under undersökningsperioden skedde den

berörda importen till priser som låg betydligt under gemenskapsindustrins priser. Från 1996 till undersökningsperioden minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym, priser, marknadsandel och sysselsättning. Trots en minskning av de totala enhetskostnaderna under undersökningsperioden var de intäkter som genererades av den minskade försäljningen och de fallande priserna inte tillräckliga för att vinsterna skulle kunna ligga på en nivå som skulle garantera gemenskapsindustrins lönsamhet.

- (45) Mot bakgrund av ovanstående är den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (46) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den väsentliga skada som vållades gemenskapsindustrin hade förorsakats av den dumpade importen eller huruvida andra faktorer kunde ha förorsakat eller bidragit till denna skada, för att försäkra sig om att skada som vållades av andra faktorer inte tillskrevs den dumpade importen.

2. Effekt av den dumpade importen

- (47) Priserna på importen från Kina minskade med 23 % mellan 1995 och undersökningsperioden och var de lägsta priserna av alla viktiga aktörers priser på gemenskapsmarknaden. Under samma period ökade importen från Kina med nästan det dubbla volymmässigt och när det gäller marknadsandel.
- (48) Det finns ett klart tidsmässigt samband mellan den försämrade situationen för gemenskapsindustrin, särskilt förlusten av försäljning och marknadsandel och omfattningen av, priserna på och ökningen av den dumpade importen från Kina. Detta gäller särskilt 1997 då denna import ökade dramatiskt och priserna sjönk med 8 % i förhållande till nivån 1996. Flera försäljningsagenter rapporterade till gemenskapstillverkaren att deras kunder erbjöds mycket lägre priser av kinesiska företag.
- (49) Samtidigt som de kinesiska priserna fortsatte att minska efter 1997 ledde inte gemenskapsindustrins ansträngningar för att minska kostnaderna och sänka priserna till att den återfick sin marknadsandel, försäljningsvolym eller lönsamhet, som hade minskat särskilt mellan 1996 och 1997 och som låg kvar på låga nivåer fram till undersökningsperioden.
- (50) Det är uppenbart att den dumpade importen från Kina har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

3. Andra faktorer

3.1 Importen från andra tredje länder

- (51) Under undersökningsperioden skedde importen till gemenskapen från andra länder, i huvudsak från Japan och Indien. Den importerade volymen var 10 till 20 gånger lägre än importvolymen från Kina, och dessa länders andelar av den totala importen var 9 respektive 4 %.
- (52) Importen från Japan sjönk med 50 % under skadeundersökningsperioden, medan priserna på denna import var relativt stabila och faktiskt låg över gemenskapsindustrins priser. Denna import kan inte ha bidragit till den skada som vållades gemenskapsindustrin, eftersom den förlorade marknadsandelar och inte bidrog till att hålla priserna nere.
- (53) Importvolymen från Indien var oregelbunden under skadeundersökningsperioden. Även om de genomsnittliga importpriserna minskade och ligger ganska nära priserna på glycin med ursprung i Kina, var denna imports marknadsandel betydligt mindre under undersökningsperioden än 1995, och var i alla händelser så liten jämfört med importen från Kina att den inte hade någon avsevärd effekt på gemenskapsindustrins situation.

3.2 Utvecklingen när det gäller förbrukningen

- (54) Förbrukningen av glycin i gemenskapen var 12 % högre under 1997 än under 1995. Denna ökning mer än absorberades av importen från Kina, eftersom gemenskapsindustrins försäljning sjönk med 5 %, medan importen från andra länder än Kina sjönk med nästan 20 %.
- (55) Förbrukningen minskade avsevärt mellan 1997 och 1998 (– 7,4 %) och fortsatte att minska fram till undersökningsperioden. Denna minskning bidrog emellertid endast delvis till gemenskapsindustrins försämrade situation, eftersom dess försäljning under denna tidsperiod minskade med mer än förbrukningen (– 10,5 %). Mellan 1997 och 1998 fortsatte i själva verket mängden dumpad import från Kina, trots den negativa utvecklingen vad gäller förbrukningen, att öka (+ 4 %) och vinna marknadsandel.

3.3 Överkapacitet

- (56) I enlighet med vad som anges ovan är den anläggning och utrustning som används av gemenskapstillverkaren helt ägnad glycin, och kan inte anpassas till ändrade försäljningsvolym. Oförmågan att ändra kapacitet kan i detta sammanhang anses ha bidragit till den väsentliga

skada som vållades gemenskapsindustrin vid en tidpunkt då förbrukningen minskade. Gemenskapsmarknaden var emellertid tillräckligt stor för att gemenskapsindustrin skulle ha kunnat uppnå det kapacitetsutnyttjande vid vilket den hade kunnat bli lönsam, vilket också var fallet 1996.

- (57) Den främsta orsaken till den minskade utnyttjandenivån och den därav följande överkapaciteten står i själva verket att finna i den tydliga effekt som den dumpade importen från Kina hade på gemenskapsindustrins försäljningsvolym.

4. Slutsats om orsakssamband

- (58) Undersökningen visade att de kinesiska exportörernas prisbeteende ledde till att deras försäljningsvolym ökade betydligt på gemenskapsmarknaden; de absorberade hela den ökade förbrukningen i gemenskapen 1997 och vann också marknadsandel på bekostnad av alla övriga leverantörer i gemenskapen.
- (59) För att kunna stå emot trycket från den ökade volymen av lågprisimport från Kina tvingades gemenskapsindustrin sänka sina priser samtidigt som förbrukningen minskade från 1997 och fram till undersökningsperioden. Denna import ledde till minskad tillverkning och försäljning och därefter till minskat kapacitetsutnyttjande och medförde att gemenskapsindustrins ekonomiska resultat blev otillfredsställande.
- (60) Andra faktorer som minskad efterfrågan från 1998 och fram till undersökningsperioden, importen från Indien och den bundna tillverkningskapaciteten bidrog också till gemenskapsindustrins negativa situation. Dessa effekter var emellertid inte sådana att de bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som vållades gemenskapsindustrin.
- (61) Den preliminära slutsatsen är därför att den dumpade importen från Kina, beaktad separat, har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkningar

- (62) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida det skulle strida mot gemenskapens intresse som helhet att införa antidumpningsåtgärder. Fastställandet av gemenskapens intresse grundades på en bedömning av alla berörda intressen, dvs. gemenskapsindustrins, importörernas och handlarnas intressen samt intressena för användarna av den berörda produkten.

- (63) Kommissionen sände frågeformulär till gemenskapsindustrin, till kända eller tänkbara industriella användare av den berörda produkten, dvs. till 12 enskilda företag eller grupper (inom sektorn för foder till sällskapsdjur, jordbrukskemikaliesektorn och läkemedelssektorn) samt till 13 importörer och handlare. Svar på frågeformulären mottogs inom den angivna tidsfristen från en tillverkare av foder till sällskapsdjur, två jordbrukskemikalieföretag, tre läkemedelsföretag och två importörer och handlare.
- (64) De samarbetsvilliga användarna står för cirka 40 % av den berörda importen och också för cirka 40 % av förbrukningen i gemenskapen, medan importörerna och handlarna står för cirka 40 % av den berörda importen.
- (65) På denna grundval undersöktes det huruvida det trots slutsatserna om dumpning, skada och orsakssamband fanns några tvingande skäl för slutsatsen att det inte skulle vara i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (66) I enlighet med vad som anges ovan utgörs gemenskapsindustrin av en enda tillverkare som vållades väsentlig skada av den dumpade importen från Kina.
- (67) Om åtgärder inte införs mot importen från Kina är det troligt att gemenskapstillverkaren blir tvungen att lägga ned sin anläggning för glycintillverkning, med tanke på dennes nuvarande mycket låga vinstmarginaler och förlusterna 1997 och 1998. Utan åtgärder kommer den dumpade importens prisnedsättande effekt i själva verket att fortsätta att omintetgöra alla gemenskapsindustrins ansträngningar för att uppnå en tillräcklig lönsamhetsnivå.
- (68) Införandet av åtgärder skulle, å andra sidan, göra det möjligt för denna industri att upprätthålla och återställa nivån på sin verksamhet i gemenskapen och därmed säkra sysselsättningen för minst 50 personer i en region som drabbats av industriell nedgång (Limburg i Belgien) och driften av en anläggning som är i stånd att generera en omsättning på cirka 20 miljoner euro om året.

3. Importörernas och handlarnas intresse

- (69) Två importörer besvarade kommissionens frågeformulär. Båda motsatte sig antidumpningsåtgärder som, enligt vad de uppgav, skulle leda till försäljningsförluster, eftersom den importerade produkten skulle försvinna från marknaden på grund av för höga priser. Ett av dessa företag skulle inte påverkas särskilt mycket, eftersom den berörda produkten endast utgjorde en liten del av dess försäljning. Det andra företaget däremot skulle uppenbarligen vållas skada, eftersom den berörda produkten stod för något mer än en fjärdedel av företagets omsättning och var den produkt som allra mest bidrog till dess lönsamhet. Denna importör hävdade att det inte bara var de direkt berörda arbetstillfällena som

skulle hotas, utan att hela företaget skulle vara i farozonen om det upphörde med importen av glycin.

- (70) Eftersom målsättningen med antidumpningsåtgärder inte är att förhindra import utan att se till att den sker till rättvisa priser anses risken för att importen av den berörda produkten från Kina upphör helt om åtgärder införs vara mycket liten, särskilt om man beaktar den nedan angivna effekten av en prisökning på industrierna i senare produktionsled. Importvolymen kan emellertid minska sedan åtgärder införs och det kan inte uteslutas att minst en importör som ett resultat av detta ställs inför vissa negativa konsekvenser.

4. Användarnas intresse

- (71) Det finns tre stora grupper av användare: industrin för foder till sällskapsdjur, jordbrukskemikalieindustrin och läkemedelsindustrin.

4.1 Industrin för foder till sällskapsdjur

- (72) Industrin för foder till sällskapsdjur beräknas stå för mer än 50 % av förbrukningen av glycin i gemenskapen. Det rör sig om en stor industri med mer än 10 000 anställda.
- (73) Undersökningen visade att glycin stod för mindre än 1 % av tillverkningskostnaderna inom denna industri. Effekten av en eventuell antidumpningstull kan därför anses vara marginell. Konkurrensen är emellertid mycket stor inom denna industri och det hävdades att andra källor till billigt glycin eller ännu billigare ersättningsvaror skulle komma att sökas. Detta påstående var emellertid inte underbyggt.
- (74) Användarna inom denna industri sade sig också vara oroliga för att glycin skulle kunna bli alltför dyrt om den enda tillverkaren i gemenskapen drog fördel av en monopolsituation, särskilt om tullarna var så höga att kinesiska tillverkare försvann från marknaden, vilket var fallet när det gäller marknaden i Förenta staterna sedan antidumpningstullar införts där. Den samarbetsvilliga tillverkaren av foder till sällskapsdjur medgav emellertid att det var viktigt för konkurrensen på gemenskapsmarknaden att det fanns minst en tillverkare i gemenskapen. Gemenskapstillverkarens tillförlitlighet och effektivitet i fråga om leveranser erkändes också.
- (75) Det påpekades att industrin för foder till sällskapsdjur genomgått en dramatisk omstrukturering på senare år, vilket har lett till att det skapats två viktiga aktörer på gemenskapsmarknaden som står för mer än hälften av marknaden. Dessa företags köpkraft är därför mycket viktig när det gäller den berörda produkten, eftersom de står för mer än 50 % av gemenskapens marknad för glycin och eftersom de utnyttjar internationella försörjningskällor för att förhandla om stora årskontrakt och därmed utövar press på priserna.

- (76) På grundval av detta anses det att gemenskapsindustrin för foder till sällskapsdjur endast skulle få marginella ökningar av sina tillverkningskostnader om antidumpningsåtgärder infördes, eftersom glycin utgör en mycket liten andel av de totala kostnaderna. Åtgärder skulle därför få endast liten eller ingen effekt alls på sysselsättningen eller investeringarna inom denna industri.

4.2 Jordbrukskemiindustri

- (77) De två samarbetsvilliga företagen inom denna industri stod för cirka en fjärdedel av förbrukningen av den berörda produkten i gemenskapen. Det totala antalet anställda var mindre än 100 personer i de båda berörda företagen tillsammans.

- (78) Båda företagen motsatte sig införandet av antidumpningsåtgärder med motiveringen att den berörda produkten stod för en väsentlig del av råmaterialet och något under 10 % av deras totala tillverkningskostnader (således betydligt mindre som en andel av de totala kostnaderna). De påpekade att en eventuell höjning av priset på glycin skulle påverka deras konkurrenskraft.

- (79) Ett företag använder glycin för att tillverka en viss typ av vitamin. Företaget uppgav att priset på denna produkt på gemenskapsmarknaden var mycket lågt och att detta berodde på konkurrensen från tillverkare i Kina. Detta påstående bekräftades emellertid inte i samband med undersökningen, eftersom konkurrensen faktiskt sker mellan tillverkare i Västeuropa och importen från Kina betraktas som mycket marginell. Dessutom visade undersökningen att situationen på marknaden för vitaminer verkar ha blivit osäker efter de amerikanska konkurrensmyndigheternas undersökningar och domar i förbindelse med ett avtal om att begränsa konkurrensen mellan världens ledande vitamintillverkare. Eftersom det samarbetsvilliga företaget i fråga redan gör förluster kan det besluta att lägga ned sin verksamhet. I den särskilda situation som anges ovan när det gäller marknaden för vitaminer är det emellertid svårt att dra slutsatsen att införandet av antidumpningsåtgärder beträffande ett kostnadselement skulle vara den avgörande faktorn. Detta företag hävdade också att gemenskapsindustrin inte kunde leverera glycin i det förpackningsformat som erfordrades och med en tillsats som var nödvändig, men detta har inte bekräftats i samband med undersökningen.

- (80) Det andra företaget tillverkar en fungicid som beskrivs som en mogen produkt, vars förväntade livstid är avhängig av att kostnaderna måste minskas. Detta företag förklarade att det finns mycket konkurrenskraftiga ersättningsmedel på marknaden för fungicider och att det låg i gemenskapens intresse att gynna konkurrenskraften för de industrier som framställer glycinde rivat, eftersom de skapar flera ekonomiska fördelar och arbetstillfällen än den gemenskapsindustri som framställer glycin.

- (81) Kommissionen påpekade emellertid att lönsamheten när det gäller framställningen av denna fungicid ökade mellan 1995 och 1998 och att det berörda företaget inte var i stånd att lämna exakta uppgifter om de eventuella följderna av en ökning av kostnaden för glycin till följd av införandet av tullar. Det använda glycinet med ursprung i Kina importerades dessutom inom ramen för systemet för aktiv förädling och skulle inte påverkas av antidumpningstullar. Det stora problem som detta företag framhöll beträffande konkurrensen på gemenskapens marknad för glycin skulle enligt företagets påstående avsevärt minskas om antidumpningstullar infördes (se skäl 97).

- (82) Slutsatsen var att påståendena från dessa två användarföretag inte bekräftades av undersökningsresultaten. Det har också konstaterats att dessa företag endast skulle få en begränsad ökning av sina tillverkningskostnader om åtgärder infördes.

4.3 Läkemedelsindustri

- (83) Läkemedelsindustrin använder små mängder av glycin (mindre än 10 % av förbrukningen i gemenskapen). För det mesta används glycin av farmaceutisk kvalitet tillsammans med ett analyscertifikat. Av kvalitetsskäl köps merparten av detta glycin från tillverkaren i gemenskapen. Volym- och kostnadsmässigt rör det sig om en mycket liten produktionsfaktor.

- (84) Denna industri klargjorde att den gärna såg att det fanns kvar en tillförlitlig gemenskapstillverkare på marknaden, men önskade inte se en monopolsituation utvecklas på gemenskapsmarknaden om importen från Kina helt avstannade till följd av åtgärder.

- (85) Slutsatsen var att konsekvenserna för läkemedelsindustrin skulle bli marginella om antidumpningsåtgärder infördes, eftersom denna industri importerar endast små mängder från Kina och glycin utgör en mycket liten del av tillverkningskostnaderna för produkter i senare produktionsled.

5. Konkurrens på gemenskapsmarknaden och handelssnedvridande effekter

- (86) De berörda parterna lade i detta sammanhang fram flera påståenden:

- Antidumpningsåtgärder skulle försätta gemenskapsindustrin i en monopolsituation, i vilken priserna skulle kunna höjas i oönskad omfattning.
- Tullar skulle inte vara till någon hjälp för gemenskapsindustrin, eftersom det finns rikliga mängder av glycin på världsmarknaden som skulle kunna ersätta glycinet från Kina.
- Gemenskapsindustrin har försökt att skydda sin ställning på gemenskapsmarknaden genom avtal med andra ledande internationella glycintillverkare.

(87) Det påpekades att gemenskapstillverkaren faktiskt var den enda tillverkaren av glycin i gemenskapen mellan 1995 och undersökningsperioden, men att importen från olika länder utgjorde nästan hälften av förbrukningen i gemenskapen under hela perioden, vilket tyder på att det rådde stor konkurrens. Det finns dessutom inte något skäl att tvivla på gemenskapstillverkarens påstående att hans situation skulle förbättras om åtgärder infördes genom att han skulle kunna öka sin försäljningsvolym i syfte att öka kapacitetsutnyttjandet och minska enhetskostnaderna snarare än att öka priserna. Dessutom anser kommissionen inte att införandet av antidumpningsåtgärder, under de omständigheter som råder i samband med denna undersökning, skulle leda till att den enda tillverkaren i gemenskapen skulle kunna utöva monopol på gemenskapsmarknaden: marknaden skulle förbli öppen för import till rättvisa priser. Om tillverkningen i gemenskapen upphör till följd av skadevällande dumpning blir emellertid de exporterande tillverkarna i Kina, på grund av sin stora extracapacitet, i stånd att tillgodose mer än 80 % av efterfrågan i gemenskapen, vilket leder till en i det närmaste monopolliknande situation.

(88) Det är dock osannolikt att importen av glycin från Kina kommer att ersättas med glycin från andra källor, eftersom glycin som tillverkas i Förenta staterna, Japan eller Ungern är nästan lika kostsamt som det som tillverkas i gemenskapen. Importen från dessa länder förväntas endast återge dem den ställning som de hade innan den dumpade importen började uppträda på gemenskapsmarknaden. Det billiga glycin som tillverkas i Indien förefaller för ögonblicket inte kunna uppfylla kraven från användarna i gemenskapen. Importen från Indien var i själva verket mycket liten under undersökningsperioden.

(89) Påståendet beträffande avtal med andra ledande internationella tillverkare underbyggdes inte med någon bevisning och undersökningen tydde inte på att det fanns några sådana avtal.

6. Slutsats om gemenskapens intresse

(90) Eventuella prishöjningar till följd av antidumpningsåtgärder tenderar oundvikligen att leda till ökade kostnader för industrierna i senare produktionsled. När det gäller de företag som samarbetade i undersökningen bedömer kommissionen emellertid att denna höjning torde bli marginell, med undantag för en användare som tillverkar en viss typ av vitamin och som har särskilda intressen.

(91) Det potentiella antalet förlorade arbetstillfällen till följd av en nedläggning av gemenskapsindustrin eller av den mest berörda gemenskapsanvändarens anläggning är i stort sett lika många. Vitamintillverkningsindustrin håller i själva verket på att få en ny form efter en tidigare kartellsituation och resultaten av denna undersökning

kan i alla händelser anses vara marginella när det gäller den omstrukturering som denna industri står inför.

(92) På det hela taget kan det inte dras någon klar slutsats om att det inte är i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder, eftersom det anses att fördelen med att undanröja de orättvisa faktorerna i samband med de dumpade priserna på glycin med ursprung i Kina genom att införa antidumpningsåtgärder uppväger de eventuella negativa följderna för industrierna i senare produktionsled. I denna slutsats beaktades särskilt det faktum att det är sannolikt att tillverkningen av glycin sannolikt kommer att upphöra i gemenskapen om det inte införs åtgärder och att detta på lång sikt skulle vara till skada för användarna av den berörda produkten.

(93) Mot bakgrund av ovanstående är den preliminära slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl till att anta att vidtagande av åtgärder skulle strida mot gemenskapens allmänna intresse.

G. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

(94) Med tanke på slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör provisoriska åtgärder vidtas för att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada till följd av den dumpade importen.

(95) För fastställande av nivån på dessa åtgärder togs hänsyn till nivån på den dumpningsmarginal som fastställdes och till det belopp som var nödvändigt för att undanröja den skada som vållades gemenskapsindustrin. Eftersom skadan i huvudsak utgörs av minskad lönsamhet från och med 1997 och förlust av marknadsandel krävs för undanröjande av skada att industrin kan öka sin försäljningsvolym och sina intäkter. För att uppnå detta bör priserna på import av den berörda produkten med ursprung i Kina höjas till en icke-skadevällande nivå. För detta ändamål fastställde kommissionen ett icke-skadevällande pris på grundval av gemenskapsindustrins tillverkningskostnader och den skäliga vinstmarginal (6 %) som ansågs nödvändig för att säkerställa industrins lönsamhet och som denna industri skulle kunna förvänta sig i avsaknad av dumpad import. Detta icke-skadevällande pris jämfördes med de priser på den dumpade importen som användes för att fastställa prisunderskridande. Skillnaderna mellan dessa priser (på grundval av ett vägt genomsnitt och uttryckta i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull) visade att nivån för undanröjande av skada var 39,7 %.

(96) Eftersom nivån för undanröjande av skada är lägre än den fastställda dumpningsmarginalen bör de provisoriska åtgärderna baseras på nivån för undanröjande av skada.

2. Form av åtgärder

- (97) Eftersom det framkom i samband med undersökningen att priserna på glycin med ursprung i Kina fortsatte att minska efter undersökningsperioden finns det en risk för att värdetullsatsen kommer att absorberas och därför anses ett särskilt tullbelopp på 910 euro per ton vara den lämpligaste åtgärden.

3. Slutbestämmelser

- (98) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken berörda parter skriftligen kan lämna synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att slutsatserna i denna förordning är preliminära och kan komma att ses över för fastställande av en slutgiltig tull.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av glycin enligt KN-nummer 2922 49 10 med ursprung i Kina.
2. En tull på 910 euro/ton skall tillämpas.
3. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalas eller som skall betalas därför fördelas för fastställande av tullvärdet enligt artikel 145 i

kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾ skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av det fasta belopp som anges ovan, minskas med en procentenhet som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalas eller skall betalas.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. För övergång till fri omsättning i gemenskapen för den produkt som avses i punkt 1 skall en säkerhet ställas motsvarande den preliminära tullen.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda muntligen av kommissionen inom en månad från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

Enligt artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter yttra sig om tillämpningen av denna förordning inom en månad från dagen för ikraftträdandet.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas under sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1044/2000**av den 18 maj 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggstull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 33.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1555/96 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2532/1999 ⁽⁴⁾, föreskrivs importövervakning för de produkter som anges i bilagan till den förordningen. Övervakningen skall ske enligt de förfaranden för övervakning av förmånsimport som fastställs i artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1662/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 5.4 i avtalet om jordbruk ⁽⁷⁾ som ingicks inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan anges enligt vilka kriterier tröskelvolymer för

tilläggstull skall fastställas. Med tillämpning av dessa kriterier, och på grundval av de senast tillgängliga uppgifterna för 1996, 1997 och 1998, bör tröskelvolymer för tilläggstull för körsbär ändras.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1555/96 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 193, 3.8.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 306, 1.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 25.

⁽⁷⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

BILAGA

"BILAGA

Utan att göra avkall på reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstullen i denna bilaga avgörs genom KN-numrens omfattning vid tidpunkten för antagandet av denna förordning. När KN-numret föregås av 'ex' skall tillämpningsområdet fastställas på grundval av KN-numrets omfattning och motsvarande tillämpningsperiod sammantagna.

Ordningsnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperioder	Tröskelvolymer (t)
78.0015 78.0020	ex 0702 00 00	Tomater	— 1 oktober–31 mars — 1 april–30 september	501 111 639 884
78.0065 78.0075	ex 0707 00 05	Gurka	— 1 maj–31 oktober — 1 november–30 april	10 098 3 196
78.0085	ex 0709 10 00	Kronärtskockor	— 1 november–30 juni	19 302
78.0100	0709 90 70	Zucchini	— 1 januari–31 december	9 879
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Apelsiner	— 1 december–31 maj	753 719
78.0120	ex 0805 20 10	Clementiner	— 1 november–slutet av februari	100 949
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumor), wilkings och liknande citrushybrider	— 1 november–slutet av februari	93 803
78.0155 78.0160	ex 0805 30 10	Citroner	— 1 juni–31 december — 1 januari–31 maj	169 508 111 446
78.0170	ex 0806 10 10	Bordsdruvor	— 21 juli–20 november	190 422
78.0175 78.0180	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Äpplen	— 1 januari–31 augusti — 1 september–31 december	625 202 88 229
78.0220 78.0235	ex 0808 20 50	Päron	— 1 januari–30 april — 1 juli–31 december	184 455 161 019
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoser	— 1 juni–31 juli	2 432
78.0260	ex 0809 20	Körsbär	— 21 maj–10 augusti	20 048
78.0270	ex 0809 30	Persikor, även nektariner	— 11 juni–30 september	1 166
78.0280	ex 0809 40 05	Plommon	— 11 juni–30 september	112 005"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1045/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av de garantitröskelkvantiteter som för skörden år 2000 får överföras till en annan sortgrupp inom sektorn för råtabak**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 660/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 9.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 9 i förordning (EEG) nr 2075/92 införs ett kvotssystem för de olika tobakssortgrupperna. De individuella kvoterna har fördelats mellan producenterna på grundval av de garantitrösklar för skörden år 2000 som fastställs i artikel 3 i förordning (EG) nr 660/1999. Genom artikel 9.4 i förordning (EEG) nr 2075/92 får kommissionen tillåta medlemsstaterna att överföra garantitröskelkvantiteter mellan sortgrupper. De planerade överföringarna av garantitröskelkvantiteter mellan sortgrupper medför varken att EUGFJ belastas med ytterligare utgifter eller att den totala garantitröskeln i varje medlemsstat ökar.
- (2) Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och i god tid före det sista datum för slutande av odlingskontrakt som föreskrivs i artikel 10.1 i kommis-

sionens förordning (EG) nr 2848/98 av den 22 december 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2075/92 när det gäller stödordningen, produktionskvoterna och det särskilda stöd som skall beviljas till producentsammanslutningar inom sektorn för råtabak ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 909/2000 ⁽⁴⁾.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för tobak.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 22.4 i förordning (EG) nr 2848/98 skall medlemsstaterna för skörden år 2000 tillåtas att från en sortgrupp till en annan sortgrupp föra över de kvantiteter som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70.

⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 105, 3.5.2000, s. 18.

BILAGA

**GARANTITRÖSKELKVANTITETER SOM RESPEKTIVE MEDLEMSSTAT FÅR ÖVERFÖRA FRÅN EN
SORTGRUPP TILL EN ANNAN SORTGRUPP**

Medlemsstat	Sortgrupp från vilken överföring sker	Sortgrupp till vilken överföring sker
Grekland	1 270 ton klassisk Kaba Koulak (grupp VIII)	770 ton Basmas (grupp VI)
	318 ton klassisk Kaba Koulak (grupp VIII)	227 ton Katerini (grupp VII)
	569 ton klassisk Kaba Koulak (grupp VIII)	478 ton flue-cured (grupp I)
	15 ton sun-cured (grupp V)	12 ton flue-cured (grupp I)
	70 ton light air-cured (grupp II)	56 ton flue-cured (grupp I)
Spanien	3 592,3 ton dark air-cured (grupp III)	3 592,3 ton light air-cured (grupp II)
	263,3 ton dark air-cured (grupp III)	210,6 ton flue-cured (grupp I)
Tyskland	53,1 ton dark air-cured (grupp III)	31,4 ton flue-cured (grupp I)
		14,1 ton light air-cured (grupp II)
Italien	1 000 ton Katerini (grupp VII)	270 ton fire-cured (grupp IV)
		220 ton sun-cured (grupp V)
		355 ton light air-cured (grupp II)
		155 ton flue-cured (grupp I)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1046/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 701/2000⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser.

Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämelseort.
- (6) Artikel 4.5 punkt b i förordning (EG) nr 1222/94 fastställer att i avsaknad av det bevis som avses i artikel 4.5 punkt a i samma förordning skall en minskad bidragssats fastställas med hänsyn till det produktionsbidrag som tillämpas enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999⁽⁹⁾, för den använda basprodukten under den förmodade tiden för varornas framställning.
- (7) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (8) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 83, 4.4.2000, s. 6.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 9, 15.1.1999, s. 8.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – – I andra fall	1,142 0,911 1,757	1,142 0,911 1,757
1002 00 00	Råg	3,313	3,313
1003 00 90	Korn	1,652	1,652
1004 00 00	Havre	2,954	2,954
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ : – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽²⁾ – I andra fall	2,288 3,345 1,891 2,948 3,345 2,288 3,345	2,288 3,345 1,891 2,948 3,345 2,288 3,345
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	14,421 14,421 14,421	14,421 14,421 14,421
1006 40 00	Brutet ris	3,152	3,152
1007 00 90	Sorghum	1,652	1,652

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförande produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1222/94 (EGT L 136, 31.5.1994, s. 5).

⁽²⁾ Vid export av varor enligt bilaga I till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 1722/93 (EGT L 159, 1.7.1993, s. 112).

⁽³⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1047/2000**av den 18 maj 2000****om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i maj 2000 enligt förordning (EG) nr 2603/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 av den 16 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för import av ris med ursprung i AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2731/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Med tillämpning av artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2603/97 skall kommissionen inom tio arbetsdagar räknat från sista dagen av fristen för meddelandet från medlemsstaterna besluta i vilken utsträckning ansökningarna kan godtas samt fastställa de tillgängliga kvantiteterna vid nästa uppdelning.
- (2) Granskning av de kvantiteter för uppdelning i maj 2000 för vilka ansökningar har ingivits visar att licenser skall utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov minskade

med en procentsats för nedsättning enligt bestämmelserna i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnas in under de första fem arbetsdagarna i maj 2000 enligt förordning (EG) nr 2603/97 och anmäls till kommissionen gäller att importlicenserna skall utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningar ingivits med en nedsättning, vid behov, enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.
2. De tillgängliga kvantiteterna för nästa delkvot fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 351, 23.12.1997, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 328, 22.12.1999, s. 39.

BILAGA

Förordning (EG) nr 2603/97

Nedsättningskoefficienter som skall tillämpas för begärda kvantiteter för uppdelningen i maj 2000 och tillgängliga kvantiteter för följande uppdelning:

Ursprung	Nedsättning i %	Tillgänglig kvantitet för uppdelningen i september 2000 (t)
ULT (artikel 6) — KN-nr 1006	—	—
AVS (artikel 2.1) — KN-nr 1006 10 21 — 1006 10 98, 1006 20 samt 1006 30	89,630	41,666
AVS (artikel 3) — KN-nr 1006 40 00	96,381	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1048/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1707/1999 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2011/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 maj 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 9,98 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 201, 31.7.1999, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 248, 21.9.1999, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1049/2000**av den 18 maj 2000****om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/1999⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 maj 2000 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller avgift för vete som avses i förordning (EG) nr 2010/1999 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 248, 21.9.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1050/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna och Kanada har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/1999⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2322/1999⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 maj 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 10,75 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 201, 31.7.1999, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT L 280, 30.10.1999, s. 77.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1051/2000**av den 18 maj 2000****om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1897/1999 av den 2 september 1999 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2482/1999 ⁽⁶⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 1897/1999.

- (2) I artikel 8 i förordning (EG) nr 1897/1999 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 maj 2000 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i förordning (EG) nr 1897/1999 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 233, 3.9.1999, s. 10.

⁽⁶⁾ EGT L 303, 26.11.1999, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1052/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar

de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

(EUR/ton)		(EUR/ton)	
Produktnummer	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	49,04	1104 23 10 9100	52,55
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	42,04	1104 23 10 9300	40,28
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	42,04	1104 29 11 9000	18,77
1102 90 10 9100	25,95	1104 29 51 9000	18,40
1102 90 10 9900	17,65	1104 29 55 9000	18,40
1102 90 30 9100	55,67	1104 30 10 9000	4,60
1103 12 00 9100	55,67	1104 30 90 9000	8,76
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	63,05	1107 10 11 9000	32,75
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	49,04	1107 10 91 9000	30,79
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	42,04	1108 11 00 9200	36,80
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	42,04	1108 11 00 9300	36,80
1103 19 10 9000	34,69	1108 12 00 9200	56,05
1103 19 30 9100	26,82	1108 12 00 9300	56,05
1103 21 00 9000	18,77	1108 13 00 9200	56,05
1103 29 20 9000	17,65	1108 13 00 9300	56,05
1104 11 90 9100	25,95	1108 19 10 9200	50,16
1104 12 90 9100	61,86	1108 19 10 9300	50,16
1104 12 90 9300	49,49	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	18,77	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	64,52
1104 19 50 9110	56,05	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	49,40
1104 19 50 9130	45,54	1702 30 91 9000	64,52
1104 21 10 9100	25,95	1702 30 99 9000	49,40
1104 21 30 9100	25,95	1702 40 90 9000	49,40
1104 21 50 9100	34,60	1702 90 50 9100	64,52
1104 21 50 9300	27,68	1702 90 50 9900	49,40
1104 22 20 9100	49,49	1702 90 75 9000	67,61
1104 22 30 9100	52,58	1702 90 79 9000	46,93
		2106 90 55 9000	49,40

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1053/2000
av den 18 maj 2000
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Export-

bidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.
- (6) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas ⁽¹⁾:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(EUR/t)

Spannmålsprodukter ⁽²⁾	Bidragsbelopp ⁽²⁾
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	35,03
Spannmålsprodukter ⁽²⁾ , med undantag av majs och majs- baserade produkter	17,85

⁽¹⁾ Produktnumren anges i avsnitt 5 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

⁽²⁾ För bidraget har hänsyn endast tagits till stärkelse från spannmålsprodukter.

Som spannmålsprodukter räknas de produkter som omfattas av undernummer 0709 90 60 och 0712 90 19 i kapitel 10, nummer 1101, 1102, 1103 och 1104 (obearbetade och utan rekonstruktion) med undantag av undernummer 1104 30 och spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen. Spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen skall anses motsvara vikten av slutprodukterna.

Inget bidrag beviljas för de spannmålsslag där stärkelsens ursprung inte klart kan fastställas genom analys.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1054/2000
av den 18 maj 2000
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999 ⁽⁶⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som

beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

- (2) Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.
- (3) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, korn, havre, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 17,98 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EGT L 9, 15.1.1999, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1055/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	13,70
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	12,80
1001 90 99 9000	01	0,00	1101 00 15 9150	01	11,80
1002 00 00 9000	03	55,00	1101 00 15 9170	01	10,90
	02	0	1101 00 15 9180	01	10,20
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 90 9000	01	0,00	1101 00 90 9000	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9500	01	87,00
1004 00 00 9400	—	—	1102 10 00 9700	01	68,50
1005 10 90 9000	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1005 90 00 9000	03	17,00	1103 11 10 9200	01	0 ⁽²⁾
	02	0	1103 11 10 9400	01	0 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 10 9900	—	—
1008 20 00 9000	—	—	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
			1103 11 90 9800	—	—

⁽¹⁾ Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

⁽²⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1056/2000**av den 18 maj 2000****om fastställande av exportbidragen för malt**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.
- (3) Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för

att tillverka ifrågavarande produkter. De ovannämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.
- (5) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (6) Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av exportbidragen för malt

(EUR/ton)	
Produktnummer	Exportbidrag
1107 10 19 9000	12,50
1107 10 99 9000	13,00
1107 20 00 9000	15,50

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1057/2000
av den 18 maj 2000
om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, justerat i förhållande till det tröskelpris som gäller under den månad då exporten sker, på begäran måste tillämpas för export som kommer att ske under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, är

det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för det malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

- (3) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 maj 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(EUR/t)

Produktnummer	Nuvarande	Period 1	Period 2	Period 3	Period 4	Period 5
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	-12,50	0	0	0	0
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	-13,00	0	0	0	0
1107 20 00 9000	0	-15,50	0	0	0	0

(EUR/t)

Produktnummer	Period 6	Period 7	Period 8	Period 9	Period 10	Period 11
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	0	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1058/2000
av den 18 maj 2000
om avvisande av ansökningar om exportlicens inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 av den 23 maj 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1432/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.3 i denna, och

av följande skäl:

Mängden ansökningar om exportlicenser med förutfastställelse av exportbidrag för vanligt vete och spält är substantiell och av spekulativ karaktär. Det har därför beslutats att alla ansök-

ningar om exportlicenser för produkter framställda den 17 och 18 maj 2000 skall avvisas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1162/95 skall ansökningar om exportlicenser med förutfastställelse av exportbidrag för produkter hörande under KN-nummer 1101 00 15 framställda den 17 och 18 maj 2000 avvisas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 166, 1.7.1999, s. 56.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/18/EG

av den 17 april 2000

om minimikrav vid examinering av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71.1 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ökad transportsäkerhet och skydd av miljön, i synnerhet vid transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar, liksom även den mänskliga faktorn, är viktiga frågor för säkerheten vid dessa olika transportslag.
- (2) I enlighet med villkoren i rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar ⁽⁴⁾, är de företag som i sin verksamhet utför transport av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter skyldiga att utse en eller flera säkerhetsrådgivare. Nämda direktiv innehåller varken några detaljerade bestämmelser för att harmonisera examineringskraven för säkerhetsrådgivare eller några bestämmelser som är tillämpliga på examineringsorganen.
- (3) För att garantera en lägsta kvalitetsnivå och för att underlätta ett ömsesidigt erkännande av EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare bör medlemsstaterna ange en gemensam minimiram vad gäller examineringen av säkerhetsrådgivarna och kraven på examineringsorganen.
- (4) Examineringen av säkerhetsrådgivarna skall i vart fall omfatta ett skriftligt prov bestående av frågor som omfattar åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till direktiv 96/35/EG, samt en fallstudie där de sökande kan visa att de har kompetens att fullgöra uppgifterna som säkerhetsrådgivare.

(5) Medlemsstaterna får bestämma att blivande säkerhetsrådgivare som avser att arbeta för företag vars verksamhet endast berör visst farligt gods skall examineras endast på ämnen som har samband med dessa företags verksamhet. Denna begränsning bör tydligt framgå av EG-intyget.

(6) Den examinering som anordnas av examineringsorganen kommer att bli föremål för godkännanden av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Medlemsstaterna skall, i syfte att garantera en hög kvalitetsnivå på tjänsten, fastställa vilka kriterier som skall tillämpas på examineringsorganen. Examineringsorganen bör vara tekniskt behöriga, tillförlitliga och oberoende.

(7) Medlemsstaterna bör bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Räckvidd och definitioner

Artikel 1

1. Detta direktiv fastställer de minimikrav som är tillämpliga på den examinering som krävs för erhållande av EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods vilket avses i direktiv 96/35/EG.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förvissa sig om att säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods examineras på ett sätt som uppfyller minimikraven.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, nedan kallad rådgivare*: varje person som avses i artikel 2b i direktiv 96/35/EG,
- b) *farligt gods*: gods definierat i artikel 2 i direktiv 94/55/EG ⁽⁵⁾ och i artikel 2 i direktiv 96/49/EG ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EGT C 148, 14.5.1998, s. 21 och EGT C 52, 23.2.1999, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 118.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 oktober 1998 (EGT C 341, 9.11.1998, s. 29), bekräftad den 16 september 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 mars 1999 (EGT C 36, 8.2.2000, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 18 januari 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 28 mars 2000.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 19.6.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg (EGT L 319, 12.12.1994, s. 7). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/86/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 43 och EGT L 251, 15.9.1997, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 25). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/87/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 45).

- c) *företag*: företag som avses i artikel 2a i direktiv 96/35/EG,
- d) *examinering*: den examinering som avses i artikel 5.2 i direktiv 96/35/EG,
- e) *examineringsorgan*: varje enhet som utsetts av medlemsstaternas behöriga myndigheter att utföra examineringar,
- f) *EG-intyg*: de intyg som utformats i enlighet med den modell som finns i bilaga III till direktiv 96/35/EG.

KAPITEL II

Examinering

Artikel 3

1. Den behöriga myndigheten eller examineringsorganet skall anordna en obligatorisk, skriftlig examinering som den/det kan komplettera med en muntlig examinering för att kontrollera om de blivande rådgivarna besitter nödvändiga kunskaper för utförandet av en rådgivares uppgifter för att erhålla EG-intyget.

2. Den obligatoriska examineringen skall bestå av ett skriftligt prov som är anpassat till de(t) transportslag som EG-intyget skall utfärdas för.

3. a) Ett frågeformulär skall föreläggas den blivande rådgivaren. Detta skall bestå av minst 20 öppna frågor som, i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 96/35/EG, omfattar åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till det direktivet. Det skall vara möjligt att använda flervalsfrågor. Om så sker, skall två flervalsfrågor anses motsvara en öppen fråga.

Bland ämnesområdena skall särskild uppmärksamhet, avpassad efter transportslaget i fråga, ägnas åt följande ämnen:

- Allmänna förebyggande åtgärder och säkerhetsåtgärder.
- Klassificering av farligt gods.
- Allmänna förpackningskrav, inklusive tankar, containrar och cisternvagnar.
- Varningsetiketter och märkning.
- Omnämmanden på transporthandlingar.
- Hantering och stuvning.
- Utbildning av besättningspersonal.
- Dokument som skall finnas i transportmedlet.
- Säkerhetsföreskrifter.
- Krav gällande transportmaterielen.

- b) Varje blivande rådgivare skall genomföra en fallstudie med anknytning till bilaga I till direktiv 96/35/EG för att visa att han eller hon besitter de kvalifikationer som krävs för att fullgöra uppgiften som rådgivare.

- c) Medlemsstaterna får bestämma att en blivande rådgivare som avser att arbeta för företag, specialiserade på transporter av vissa slag av farligt gods, endast skall tillfrågas om, i enlighet med bilaga II till direktiv 96/35/EG, de ämnesområden som har anknytning till dessa företags verksamhet.

Dessa slag av gods är

- klass 1 (explosiva ämnen och föremål),
- klass 2 (gaser),
- klass 7 (radioaktiva ämnen),
- klasserna 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 och 9 (fasta och flytande),
- FN-nummer 1202, 1203, 1223 (petroleumprodukter).

Av EG-intyget skall klart framgå att det endast gäller sådana slag av farligt gods som avses i den här punkten, och om vilka rådgivaren har tillfrågats enligt de villkor som fastställts i punkterna a och b.

4. Den behöriga myndigheten eller examineringsorganet skall kontinuerligt göra en sammanställning av de frågor som ingått i examineringen.

KAPITEL III

Kriterier tillämpliga på examineringsorganen

Artikel 4

1. Om medlemsstaterna inte själva direkt ansvarar för anordnandet av examineringen skall de utse examineringsorgan på grundval av följande kriterier:

- a) Examineringsorganets kompetens.
- b) Specificering av de examineringsformer som examineringsorganet föreslagit.
- c) Åtgärder för att säkerställa att examen genomförs på ett opartiskt sätt.
- d) Organets oberoende i förhållande till varje fysisk eller juridisk person som anställer rådgivare.

2. Utnämningen av ett godkänt examineringsorgan skall ske skriftligen. Godkännandet kan vara tidsbegränsat.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

Varje medlemsstat skall regelbundet till kommissionen överlämna en sammanställning av de frågor som avses i artikel 3.4. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om denna.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser*Artikel 6*

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast tre månader efter direktivets ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Detta direktiv träder i kraft samma dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 april 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

L. CAPOULAS SANTOS

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 8 maj 2000

om att på gemenskapens vägnar godkänna den nya bilagan V till konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten, som rör skydd och bevarande av ekosystem och biologisk mångfald i havsområdet och härtill hörande tillägg 3

(2000/340/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 jämförd med artikel 300.2 första meningen och 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är avtalsslutande part till konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (OSPAR-konventionen) genom beslut 98/249/EG ⁽³⁾.
- (2) OSPAR-konventionen syftar till att förebygga och eliminera föroreningar samt skydda havsområdet mot de skadliga verkningarna av mänsklig verksamhet. Konventionen trädde i kraft den 25 mars 1998.
- (3) OSPAR-konventionens verkställande organ (OSPAR-kommissionen) får anta ändringar av konventionen, inbegripet nya bilagor och tillägg. Den har antagit en ny bilaga V om skydd och bevarande av ekosystem och biologisk mångfald i havsområdet, tillägg 3 som följer av denna bilaga samt ett avtal om innebörden av vissa begrepp i bilaga V.
- (4) Bevarandet, skyddet och förbättringen av miljöns kvalitet, inbegripet bevarandet av livsmiljöer och djur och växter samt skyddet av den biologiska mångfalden,

utgör ett viktigt mål av allmänt intresse som gemenskapen fullföljer enligt artikel 174 i fördraget, och OSPAR-konventionens nya bilaga V kan bidra till att uppfylla detta mål.

- (5) Gemenskapen har vidtagit åtgärder inom det område som omfattas av bilaga V och det åligger gemenskapen att ingå åtaganden på det internationella planet på detta område.
- (6) Målen i bilaga V kompletterar målen i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁴⁾ och direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁵⁾. Dessa direktiv tillhandahåller redan en gemenskapsram för skydd av livsmiljöer och arter inom det geografiska område där de tillämpas. Gemenskapens antagande av bilaga V påverkar inte genomförandet av dessa direktiv.
- (7) Kommissionen har deltagit i förhandlingarna om bilaga V, i enlighet med rådets slutsatser om förhandlingsdirektiv rörande konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten.
- (8) Gemenskapen bör godkänna bilaga V till konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (inbegripet därtill hörande tillägg 3).

⁽¹⁾ EGT C 158, 4.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ Yttrande av den 27 oktober 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 104, 3.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/49/EG (EGT L 223, 13.8.1997, s. 9).

⁽⁵⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

1. Bilaga V till konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (inbegripet därtill hörande tillägg 3) godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till bilaga V bifogas detta beslut.

2. Kommissionen bemyndigas att underrätta OSPAR-kommissionen om det godkännande som avses i punkt 1.

Utfärdat i Bryssel den 8 maj 2000.

På rådets vägnar

E. FERRO RODRIGUES

Ordförande

BILAGA V

OM SKYDD OCH BEVARANDE AV EKOSYSTEM OCH BIOLOGISK MÅNGFALD I HAVSOMRÅDET

Artikel 1

När termerna biologisk mångfald, ekosystem och livsmiljö används i denna bilaga och i tillägg 3, skall de definieras i enlighet med vad som anges i konventionen om biologisk mångfald av den 5 juni 1992.

Artikel 2

När de avtalsslutande parterna enligt den föreliggande konventionen uppfyller sina skyldigheter att individuellt eller gemensamt vidta åtgärder som krävs för att skydda havsområdet mot de skadliga verkningarna av mänsklig verksamhet, så att människors hälsa skyddas och de marina ekosystemen bevaras och, när så är möjligt, återställa havsområden som har utsatts för dessa skadliga verkningar, liksom sin skyldighet enligt konventionen om biologisk mångfald av den 5 juni 1992 att utarbeta strategier, planer och program som syftar till att säkerställa bevarandet och det hållbara utnyttjandet av den biologiska mångfalden skall de

- a) vidta de åtgärder som krävs för att skydda och bevara ekosystem och biologisk mångfald i havsområdet och, när detta är möjligt, återställa de havsområden som har utsatts för skadliga verkningar, samt
- b) för detta ändamål samarbeta i syfte att anta program och vidta åtgärder för att reglera de fastställda typerna av mänsklig verksamhet genom att tillämpa de kriterier som anges i tillägg 3.

Artikel 3

1. För att uppfylla målen i den föreliggande bilagan har kommissionen bland annat till uppgift
 - a) att utarbeta program och åtgärder som syftar till att reglera de fastställda typerna av mänsklig verksamhet genom att tillämpa de kriterier som anges i tillägg 3.
 - b) Kommissionen skall härvid
 - i) samla in och studera uppgifter om dessa verksamheter och deras verkningar på ekosystemen och på den biologiska mångfalden,
 - ii) utarbeta metoder i enlighet med internationell rätt, som syftar till att inrätta skydds- och bevarandeåtgärder, återställande- och försiktighetsåtgärder i särskilda områden eller på särskilda platser, eller som avser särskilda arter eller livsmiljöer,
 - iii) med förbehåll för bestämmelserna i artikel 4 i denna bilaga, beakta olika aspekter av nationella strategier och riktlinjer rörande hållbar användning av den biologiska mångfaldens komponenter i havsområdet, och deras påverkan på olika regioner och underregioner i detta område,
 - iv) med förbehåll för bestämmelserna i artikel 4 i denna bilaga, sträva efter att genomföra en integrerad ekosystemstrategi,
 - c) samt i samband med detta även beakta de program och åtgärder som antagits av de avtalsslutande parterna i syfte att skydda och bevara ekosystemen i vatten som faller under deras suveränitet eller jurisdiktion.
2. Vid antagandet av dessa program och vid vidtagandet av åtgärder, skall vederbörlig hänsyn tas till om ett visst program eller en viss åtgärd skall gälla i havsområdet i dess helhet eller i en viss del av det.

Artikel 4

1. I enlighet med det näst sista skälet i konventionen får inget program och ingen åtgärd som berör förvaltningen av fiskevatten antas med stöd av denna bilaga. Om kommissionen anser en åtgärd vara önskvärd i en fråga som berör detta område, skall den emellertid uppmärksamma den behöriga myndigheten eller det behöriga internationella organet om detta. När det är önskvärt att kommissionen vidtar åtgärder som kompletterar eller förstärker andra myndigheters och organs åtgärder skall kommissionen sträva efter att samarbeta med dessa.
2. Om kommissionen anser att det med stöd av denna bilaga finns skäl att ingripa på ett sjöfartsrelaterat område, skall den göra Internationella sjöfartsorganisationen uppmärksam på denna fråga. De avtalsslutande parter som är medlemmar av Internationella sjöfartsorganisationen skall sträva efter att inom denna organisation samarbeta för att uppnå önskad reaktion, vilket om så krävs inbegriper denna organisations tillstånd för att göra en regional eller lokal insats, med beaktande av de riktlinjer som denna organisation eventuellt har utarbetat i fråga om att förordna särskilda områden, fastställa särskilt sårbara områden eller övriga frågor.

*Tillägg 3***Kriterier för fastställande av mänsklig verksamhet när bilaga V tillämpas**

1. Nedan angivna kriterier är avsedda för fastställande av mänsklig verksamhet när bilaga V tillämpas, regionala skillnader bör emellertid beaktas:
 - a) Den berörda verksamhetens omfattning, intensitet och varaktighet.
 - b) Verksamhetens faktiska och möjliga skadliga verkningar på olika arter, bestånd, gemenskaper och livsmiljöer.
 - c) Verksamhetens faktiska och möjliga skadliga verkningar på olika ekologiska processer.
 - d) Om dessa verkningar är av oåterkalleligt eller varaktigt slag.
 2. Ovanstående kriterier måste inte nödvändigtvis väga lika tungt vid undersökningen av en viss verksamhet och även andra kriterier kan användas.
-

RÅDETS BESLUT
av den 8 maj 2000
om utnämning av en österrikisk suppleant i Regionkommittén

(2000/341/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263 i detta, med beaktande av rådets beslut av den 26 januari 1998 ⁽¹⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén, och

av följande skäl:

En plats som suppleant i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att Siegfried Gasser avgått som suppleant, vilket meddelats rådet den 15 mars 2000.

Den österrikiska regeringens förslag har beaktats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Manfred Dörler utnämns till suppleant i Regionkommittén som ersättare för Siegfried Gasser under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2002.

Utfärdat i Bryssel den 8 maj 2000.

På rådets vägnar

J. PINA MOURA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 28, 4.2.1998, s. 19.